

ELŐFIZETÉS:

Egész évre . . . 6 ft.
Fél évre . . . 3 ft.
Negyed évre . . . 1 ft. 50 kr.

A lap szellemi részét illető
küldemények a szerkesztő-
nek, anyagiak a laptulaj-
donosnak küldendők.

BÁCSKA.

MEGYEI KÖZÉRDEKŰ POLITIKAI KÖZLÖNY.

HIRDETÉSI DIJ:

egy 1 hasábos petit sor 10 kr.,
többszöri hirdetésnél olcsóbb.
Nyitlér sora 25 kr.
Bélyegdíj minden hirdetésnél
30 kr.
A hirdetések Bittermann
Nándor könyv- és könyvnyomdá-
jában és a szerkesztőnél fogad-
tatnak el.
Kéziratok nem küldetnek vissza.

Egyes szám ára 10 kr.

Megjelenik minden kedden és pénteken.

Egyes szám ára 10 kr.

A kiállítás évadjában.

Béke van az egész világon. Még az a két nagy hatalom is, melyek között az érdekelletetek nagyon kihelyeződtek, részint ösztönserővel, részint a közhangulat nyomásának engedve, egyre hajtogatja, hogy kölcsönös engedményekre kész a béke érdekében.

Ezen általános európai hangulat a magyar országos kiállítás sikerének fölötté kedvez. Tisza Kálmán nemcsak erélyes kormányzó és gondviselészerű diplomata, hanem szerencsés és politikai is. És ez, akár mennyire a véletlentől függő tényező is, lehetetlen, hogy ne emelje az ő személyes tekintélyét.

Általános nézet és politikai körökben igen sokszor jut hol elismerőleg hol szemrehányóan kifejezésre, hogy a magyar miniszterium egy tagból áll s az — Tisza Kálmán. A kik akár ellenzéki viszketegből, akár a valóban nagy erőnek túlzó minősítéséből eddig vallották és hitték ezt az ítéletet, azoknak a saját komoly következetességük érdekében szükségképpen el kell fogadniuk azt is, hogy a ki 10 év óta mindeneiket intézett, az csinálta az országos kiállítást is. Úgyan a tény csak annyi, hogy a kiállítás nagyszerű, tényleges igazolása az utóbbi 10 év politikájának és cáfolata azon ellenzéki részről unalomig csépelte vádlnak, hogy Magyarország szemlátomást hanyatlik és a ráfogott rossz közgazdasági politika következtében, teljesen elveszti életrevalóságát.

Tényeket nem lehet eltagadni. A mi megtörtént, azt semmiféle ellenzékességek irigység sem teheti meg nem történné. Az országos kiállítás bámulatba ejtette és máig is abban tartja egész Európa sajtóját és közvéleményét, leginkább pedig azon népeket és országokat, melyek állandóan fitymálva beszéltek hazánkról s azt esetlen túlzásaikban szerették inkább a kelethez, mint a nyugathoz számítani. Ha csak hazai tollak és ajkak egyértelmű dicsőítése magaslatná kiállításunkat, már akkor is nagy elismerés lenne ez azon férfiakra, a kiknek égíse alatt az ország ennyire kifejlődött. De hisz éppen abban rejlik a legnagyobb magasztalás, hogy nem obligát bókólók, nem bérenc tollak, nem viszontszolgálatra számító nemzetek; hanem meghódított kétkedők, magyarfalásban hízott zurnaliszták, alig utolérhető haladott népek fejezik ki szóval és írásban csodálatukat és meglepetésüket.

A közös uralkodó szent jogára alá tartozó különféle népek köréből egyesek és testületek egymásután tódulnak a szép ifjú magyar fővárosba s megjelenésük a legtöbb esetben messze túl megy jelentőségben a közönséges kíváncsiság szülte látogatásokon. Megtanulják színöröszinre ismerni a magyar kultúra vívmányait s midőn mérlegelik szabad fejlődésünknek, önállóságunknak rövid tartamát és vele arányban latba vetik a nagyszerű haladást: lehetetlen, hogy szemük elől örökre el ne vonuljon az a sok torzkép, melyet rólunk magyarokról ellenfeleink és rosszakaróink oly előszeretettel rajzoltak; lehetetlen, hogy e rövid multból hosszú jövőnkre következtetést vonván, a megszolgált méltánylat nemes érzését ne vigyék innen magukkal.

Valamint nem lehet közömbös az egyes emberre nézve az illetékes közönségnek róla való véleménye: úgy államok és nemzetek is mindenha kiváló súlyt helyeznek arra, hogy a művelt népek felőlük becsülő nézeteket tápláljanak. Ha az országos kiállításnak ma még megmérhetetlen anyagi hasznai nem kecsegtetnének is, már meg van és mindegyre jobban terjed az a megbecsülhetetlen következménye, hogy a magyar észnek, erőnek, izlésnek és ta-

nulékonyágnak világra szóló hirdető táblájával szolgál. Ez a kiállítás remélhetőleg eredményezni fogja azt is, hogy a jelenlegi hatalmas kormány közgazdasági politikáján örökké gáncoskodó ellenzék, vagy tárgyilagosabb lesz ítéleteiben, vagy kiteszi magát annak a veszélynek és szegénynek, hogy túlzó állításait külföldi elfogulatlan ismerőink a kiállítás tapasztalatai alapján megfogják cáfolni.

Az sem jelentéktelen erkölcsi haszon, hogy az ellenzék által számitó kárörömmel terjesztett kicsinyhitűség s a nemzet ereje iránti bizalmatlanság imitt szemlátomást meghazudtoltatván, a munka és szorgalom emberei megújuló jókedvvel fognak dolgozni, mert látják, hogy az erős akaratot és iparkodó szakértelmet okvetlenül kíséri a siker, mint a testet az árnyék.

Jónak találtuk ezen általán ismert adatokat összecsoportosítani a végre, hogy a fenálló kormány politikájának tényleges értékét megbecsülhessék azok is, a kik különben a hordónjáró repülő proféták és más efféle politikai komédiások bemutatott karikatúráiból merítik a viszonyok és egyének ismeretét.

Annyi itélőképessége van és kell is, hogy legyen minden választónak, hogy megbírálhassa, vajjon csakugyan nemzetfogyasztó politika-e az, melytől a nemzet önmagának és az egész világnak bámulatára oly rövid idő alatt oly meglepően folgyarapodott? Vajjon csakugyan kicsinyli-e az a kormányfő az ország érdekeit, a ki haladásunkról való személyes meggyőződésre kényszerítette irigyünket és ezáltal alig remélt hatással egyszerre az egész külföld előtt megállapította jó hírnevünket?

E sikereket csak az tagadhatja, a ki nem ismeri föl az okozatban az okot; és csak az kicsinyelheti, akinek mindegy, hogy milyen a reputációja.

A társadalom heréi.

Hogy az embernek dolgozni kell, hogy az ember dologra született és hogy az ember néhez, akár szellemi akár kézi munkája után tartja fenn önmagát és hozzátartozóit, az az emberiség hivatásának természetszerű folyamánya; de hogy az ember dolog nélkül éljen, amint ezt az emberi társadalomban sok egyén usurálja, ez nemcsak hogy nem természetes, hanem ez már az embernek veleszületett természeti jogával való visszaélése és rút mivel sem igazolható packázása.

És kik azok, a kik az emberi társadalom testén rágódva és az emberi legszentebb természet adta jogokat lábball tiporva és kicsinyelve dolog nélkül élnek? azok, a kik sem a netán az emberi élet hosszú évein át szerzett szellemi, sem pedig kézi ismereteiket a társadalomra nem értékesítve, vagy tudva és akarva, vagy pusztá renyheségből parlagon hevertetik; az illetőn egyének a társadalom testén élősködő herék.

Mi ezeket a heréket három osztályba sorozzuk. Első és a társadalomra legveszélyesebb here az úri here. Ezek az úri herék nem élnek egyik-másik embertársuk és barátjuk kegyelméből, mert hát annyi maradt elhalt szülei vagy rokonai után, hogy megélhessenek a nélkül, hogy mások véres verejtékkel szerzett morzsái után leselkednének; de mert a dolog így áll, éppen azért a legveszedelmesebbek a társadalomra, mert nemcsak, hogy netán szerzett szellemi tőkétük nem tudva hasznosítani, parlagon hevertetik, hanem másokat nyugalm és a szép, nemes, jó és üdvös, a társadalomra nézve hasznos munkájukban, kicsinylő rút mosolyaikkal még elidegeníteni is igyekeznek, mintegy ezáltal kimutatni akarva, hogy az igyekvő sem különb az illető társadalmi úri heréknel; ezek szerint az ember nem azért született: hogy a szerzett akár szellemi, akár pedig a kereskedelem és az ipar terén gyűjtött ismereteit és tőkét produkálva a társadalomban hasznosítsa, hanem, hogy a képzelt szerze-

ményt rejtegetve, a szerintők kicsinyek között nagyobbaknak látszassanak.

És mi a foglalkozásuk az illetőn úri heréknek? Városokban a kaszinóba járás, az egyik-másik embertársa által produkált szellemi vagyon kigúnyolása, kicsinylése és ócsárlása, hamis hírek terjesztése, intriga, a tiszta becsület megtámadása és egyéb ilyen nem éppen épületes dolgokkal való foglalkozás; falun pedig a locárlólocára való ügyelgés, a békés községi nép között a konkoly hintés és a boldog semmit tevés.

Ez a tükre, ha tán egy kissé homályos is, az úri herének.

Ezután következik a kereskedő és iparos osztályhoz tartozó here, ez adja a kontinens szocialistáit, kommunistáit és nihilistáit, ezek szolgáltatják az állam felforgató elemét, ezek szeretnék, hogy a mi a nagy világon az emberi szellem és kéz által századokon keresztül hangya szorgalommal teremtetett, hogy az mind közös legyen, hogy így a szorgalmas embertárs értük a renyhékért dolgozva, ők akadálytalanul élvezhessék a munkátlanság gyönyöreit; mert hát a semmit tevésért az a jutalom a mit pl. nyáron át az országutakon elültetett eperfa gyümölcse nyújt, szerintük kigúnyolása és nem megjutalmazása a dologtalanságnak.

Végre a harmadik és szerintünk a legártatlanabb osztályba sorozhatók a földmivelők és proletárok minden fajából előkerülő herék hosszú sorai, mint a kik a társadalomnak ugyan legalacsonyabb osztályból kerülnek ki, de mindazonáltal nem oly veszélyesek mint a két előbbi osztályba tartozók, mert hát ezektől a társadalom legkönnyebben szabadulhat meg, lévén jelenleg hazánkban is a kormány atyáskodó gondoskodása és egyesek bőkezű adakozása folytán sok helyütt felállítva a dolog vagy munkaház, mely dologházakban az illetőn herék a munkára szoríthatók; míg másrésztől a szocialisták és anarchisták üzelméi ellenében egyes állami kormányok által a legszigorubb intézkedések tétettek meg, és törvények alkottattak.

Az emberi tudomány tehát megadta és megteremtette az utat és módot mely uton és módon szabadulhatunk meg, az utóbbi két osztályba tartozó kevésbbé ártalmas heréktől, felvetve legutóbb is a munkás kérdés megoldása.

De hogy miképpen szabadulhatnánk meg a társadalom legveszedelmesebb heréitől, ez a kérdés ez idő szerint még felvetve nincs, még megoldásra vár. P. I.

A kendertermelés, beváltás és kikészítés.

E cím alatt megyénk kenderviszonyainak egyik lelkes és szakértő bajnoka, mindnyájunkra tanulságos adatokat közöl. Megfoghatatlan, hogy e kincstári telep a gazd. egyesület révén mit se hoz köztudomásra, holott tény, hogy ilyen állandó serkentés volna a publikumra nézve egyedül hatásos A szerk.

A napokban egy posta csomagban kender mintát kaptam, a pusztai péklai kincstári telepről. A mintaküldemény minden jogos várakozásomat felülmúló fényes, fehér színe, a rostok selyem finom szálai, vékony, de mégis acélos, rugékony s mégis hajlékony minősége, s főleg áttetsző volta sürgősen ösztönöztek, hogy rögtön menjek Péklára megnézni, hogy mi történt ott a kenderrel, mely a minden tekintetben hasonló, de taplósabb természetű drága olasz kender, acélos áttetsző minősége által felülmúlja. Meg voltam lepve, mert nem láttam még a magyar kender ezen nagy értékű benső sajátosságait így kiemelkedni; noha én mindig számítottam ezen sajátosságokra. Azonban ezeknek ilyenemű kitüntetése tiszta, nemes kiemelése még soha senkinek nem sikerült.

Magán a péklai telpen, noha eddig is a legjellegesebb áztatást és kikészítést mutathatta föl, az utóbbi jelzett dolog eddig még neki sem sikerült. Holott én főleg és mindig ezt vártam tőle; hogy a magyar föld természetadta erőteljes sajátosságainak hatása, a hajlékos rostszálak tiszta, jól osztott, jól kimosott megmunkálása folytán kitüntette legyen. Mivel tudtam, hogy a tömör erő nagyobb a magyar kenderben, mint az olaszban s hogy p. u. 1000 méter hosszú 1 mm. vastag zsinig a magyar kenderből 20 dekával nehezebb, mint ugyanolyan hosszú és ugyanolyan vastag az olasz kenderből.

Ezen benső tömörség túlerőt rejt magában. Ezen túlerő külsőlegesen feltüntetését vártam az okszerű kikészítés folytán elérni, és Pékla elérte azt!

Amint megérkeztem, azonnal föltűntek előttem a száritásra szétterített áztatott kenderkúpok, szokatlan fényes színük által, mely a műtrágya által praeparált, soványabb természetű olasz földön, ily mértékben el nem érhető.

Az egész 1884 ik évi termelésből a mi fennmaradt aratlan kőrös-kender részlet van a telepen, a mai áztatási és mosási mód szerint mind egyforma remek kenderre dolgoztatik ki.

Ezen eredmény az okszerű kikészítés érdeme!

Ez által be van bizonyítva, hogy Magyarországon, a magyar égalj alatt, a magyar földön lehet éppen olyan, sőt szebb és jobb minőségű kender termelni, mint az eddig elsőknek s legzebb, s legjobbnak hirdetett és ismert olasz kender: csak a kikészítés által nem kell tönkre silányítani a jó ég áldását. A kiállítás mezőgazdasági osztályában látható ezen új kenderből utólag kiállított minta-példány, mindenkit meggyőzhet állításom alapos voltáról.

De hát ha még a pénzügyi eredményt vesszük, be kell látnunk, hogy ez éppen oly fényes, mint a kender maga.

Ha egy olyan jó kövér földű catastralis holdat vesszünk, a melyen a kender kellő ritkán vetve, elég magasra nőtt; minthogy a 2 méteren felüli hosszúságú kender rendkívül jól fizetnek; egy olyan számadási eredmény jön ki, amely szinte hihetetlennek látszanék, ha több értelmes szakember jelenlétében, s hiteles, hivatalos gazdasági jegyzőkönyvek alapján nem szerették volna számításainkat.

Egy catastralis holdon (1600 □ ölével számítva) termelt 1750 nagy kéve, — a mely helyett ha a kender gépeken töretnék lehetett volna 3200 kévét kötni. — Ilyen nagy kévéből 70 kévét megmértünk körülön 140 kgramot nyomott, s ez 40 kilogram szálat adott, holott a rossz apró kenderből 200 kgram kóro is aligha ad 40 kgr. szálat.

Egy hold kender 787. 50 kgr szálat fizetett; ennek értéke, ha a külföldi vevők itt volnának, az olasz 47 frtos nyerskenderárakat véve 370 fit 12 kr. volna.

Azonban mi, a hogy a kender a rosszul kezelt 25 frtos mellett ideben eladatott, 35 frtra számítottuk; így az egy hold föld 275 fit 62 kr nyers jövedelmet adott. Igen természetes, hogy ezt főleg a jó kikészítés eredményezte.

Ha ezzel szemben az általunk pontosan fölvetett 38 frtnyi termelési költséget vesszük, s ehhez a földadó és kamat értékére 30 frtot s így az egész termelésre 68 frtot vesszünk, s ehhez a 48 frt kikészítési költséget hozzáadjuk, a 787. 50 kgram tiszta szálat kider előállítás költsége 116 frba került; s ezt levonva a 275. 62 krból, egy tiszta haszon eredmény 159. 62 krtban tűnik elő.

Az előállított kender kitérősségénél fogva kelendő, kapos tárgy. Igaz, hogy az okszerű kikészítés által értékesült ennyire; s másrészt az értelmes termelés által is.

Ezért a kender kikészítő intézeteknek hazánkban rendkívül nagy jövőjük van.

Bakay Mándor.

Hírek.

Zenta város képviselő testülete f. hó 10 én tartott rendkívüli közgyűlésén a szabadka zenta-ó-becsei vasút építését határozta el. Az ó-kanizsai irányra 200,000 frtot szavazott meg.

A gőzgépezelőket és kazánfűtőket vizsgáló bizottság Temesvárott a legközelebbi vizsgálatokat hétfőn július 27-én fogja megtartani. E vizsgálatokra szóval vagy írásban lehet jelentkezni a temesmegyei m. kir. államépítészeti hivatalnál Temesvárott (dikasterialis épület III. emelet). A vizsgálat alkalmával a jelölteknek bizonyítványokkal kell igazolni, hogy legalább hat hónapig működtek gyakorlatilag azon szakmában, a melyből a vizsgálatot letenni kívánják.

Szabaddán O. Teréz, szép ifjú leány, magzat-elhajással vetett véget életének. Egy névtelen följelentés folytán Nagy Róza kerítőnő elfogatván, nála a motozás alkalmával több gyanus eszközt foglaltak le, melyek szerint ő vitte véghez a „mütetet” a szerencsétlen leányon. A kapitányi hivatal Nagy Rózát kivette a temetőbe, O. Teréz kiadott holttesteme mellé letérdepeltette, jobb kezét az áldozat testére téve, esküre hívta fel. A kerítőnő eleinte visszabozdát, de csakhamar magához tért, szeméit égfelé emelve, bátran megesküdött, noha bűnrészessége tanukkal van beigazolva.

Arverés. Turanov Péter 2802 frtra b. ingatl. jul. 28. Szabaddán.

Csöd. Bilicki Felix, szabadkai l. ellen. Csödb. Orsai Vilmos, tömegg. Mikovits József. Bej. határidő szept. 1. — Klein Sándor, bajai lakos ellen. Csödb. Török Zsigmond, tömegg. dr. Herman Adolf. Bej. határidő aug. 17.

Garáról egy hosszú levélben felmelegítik a vaskúti bírónak egyszeri brutalitását. A dolog idejét is múlta, meg is beszéltették e lapban pro és contra; most már csak az idevonatkozó bírósági ítéletnek adhatunk helyet.

Külán Arányi Dezső szintár-ulata f. hó 18 án kezdte meg előadásait Csiky „Buborékok” c. bohózatával.

A verbászi ifjuság f. hó 11-én táncal egybekötött műkedvelői előadást rendezett. Előadták Kisfaludy K. „Csalódások” című vigjátékát.

F. hó 23-án kora reggel a zombori kir. trvsz. ügyesség udvarából egy fegyenc megszökött.

Prigl.-Szt.-Ivanon csütörtökre virradóra a Szemző-ház melletti iskolaépület lángba borult. Jancsó Mária tanító, ennek anyja, nagyanyja és egy női cseléd halálukat lelték benne.

A vajszka-bogyáni uradalmat gr. Dozsanszky cs. és kir. hadnagy, Albrecht főherceg egyik segéd-tisztje, vette meg.

Hibaigazítás. Az alispáni hivatalban f. évi augusztus 6 ig (és nem mint minap hibásan közöltetett, 16-ig) lehet több rendbeli hidépítésre pályázni. Baján pedig augusztus 9-én (és nem mint hibásan közölve volt, 26-án) lesz a ménseljezés.

A filipovai postamesteri állomásra pályázat van hirdetve.

Az újvidéki dalárda f. évi augusztus 1-én a polgári lövészklubban táncfűzérével egybekapcsolt rendez. dalestélyt rendezte. A táncdarabokat a cs. kir. 70-iki gyalgalezred zenekara játszta. Kezdeté pont 8 órákor. Műsorozat: 1. a) Búza hajlik, b) Faluvégi, Morvay Alajos, 2. Am Wörther See, valcer, Koschat T. 3. Itthon vagyok, Huber Károly. 4. Mein Heimathslund, Maier F. 5. Sikolt-rikolt magyar népdalok, Dobler Károly. 6. Viktringer-mars, Koschat T.

Sertéslevelek. A földmívelési miniszterium legújabban körrendeletileg utasította a hazai törvényhatóságokat, hogy a sertések részére a ló- és marha levelek mintájára sertésleveleket állítsanak ki. A sertéslevelek bélyegtelenül 5 krnyi illeték lefizetése mellett fognak kibocsáttatni s rajtuk egy vagy több sertés lehet ellenjegyezve. Eladás alkalmával az új tulajdonos neve határozottan megjelölendő s e határozat 3 krba kerül. A rendelet f. évi szeptember 1-én lép életbe s ez időtől fogva az eladó sertések tulajdonjogát és egészségi állapotát a passzus által tartozni igazolni.

Bezárásban hétfőn kora reggel egy nádfedelű házban tűz ütött ki. Az istállóban volt Heinz Albert ferenc csatornai főmérnöknek egy pár ezer frtos lova benégett. Az egyik ugyan kiszabadult, de oly nehéz égési sebekkel, hogy a humanus gazda sietett a jó párának megadni a kegyelemplövést.

Csöd. Schwerer Béla, filipovai lakos ellen csöd nyitattott. Csödbizos: Gyorgyovanszky György; tömeggondnok: Saultéy Ede, hódásági ügyvéd, helyett. dr. Cvetkovits Péter, zombori ügyvéd. Tárgy. okt. 13.

Zsupanszky Pál, a Bácsben elítelt zombori ügyvéd, lemondott az első bíróság ítélete ellen, minden jogorvoslatról s megkezdte büntetését. Legközelebb a szabeni fegyházba fogják szállítani.

Hirdetmény. Spanyolországban uralgó áz-iai kolera folytán a veszély elkerülése szempontjából a nagyméltóságú m. kir. belügyminiszteriumtól nyert utasítás folytán a városi tanács f. év. július hó 15-én 4827. sz. a. hozott határozatával elrendelte, hogy az említett járvány megállítására ideiglenesen mindazon övrendszabályok életbe léptetessenek, melyek a tavai Franciaország némely városában kiütött kolera alkalmával itt helyben foganatosítottak. Ugyanezért Zombor sz. kir. város rendőrkapitányi hivatala mint elsőfokú egészségügyi hatóság által a következők rendelkeznek: 1. A házak előtti járdát száraz időben naponta reggeli 6-8 és délutáni 4-6 óra között a háztulajdonosok, vagy bérlők által felszépítendő és üde kútvízzel felöntendő. 2. Az árnyékszék, pöcc és emésztő gödörök, valamint házi csatornák naponta karborsavas oldattal fertőtlenítenők. Ezen fertőtlenítő szert minden háztulajdonos saját költségén megszerezni köteles, immitt megjegyeztetvén, miszerint használata akkép történik, hogy 2 dekagramm karborsavas oldathoz 80 dekagramm viz adatik és kellő felkeverés után egy öntetik be az árnyékszékbe, vagy más fertőtlenítő üregbe, gödör vagy árokba. 3. Üzlet és iparszerű dísznövények a sorompókon belül csak e hó 31-ig türetnék meg, azontúl azok sorompókon kívül helyezendők el. Magánszükségletre mindenki a kellő tisztaság és sertésölök fertőtlenítése mellett 5 darab dísznöt hízalhat házában. 4. A moslék és tisztátalan víz hordóba gyűjtendő és mindennap esti 10 órától reggeli 7 óráig az erre kijelölt helyre Fihordandó Netán előfordulandó minden egyes koleraeset a városi főorvosnak, történjek ez bár éjjel és akármely időben, rögtön bejelentendő. Jelen hirdetmény 1., 2., 3. és 4. pontjában foglalt intézkedések ellen vétők törvény szerinti szigoruan büntetendők, az elmulasztott fertőtlenítések pedig a mulasztott költségére hatóságilag eszközölni fognak. Kelt a városi kapitányi hivatal, mint elsőfokú egészségügyi rendőrhatalóságnál Zomborban, 1885. évi július hó 19-én. Gruber Vince, h. kapitány.

Bezárásból írják: Községünkben egyik katasztrófa a másikat követi. Vízbeulás napirenden van. 10 nap alatt nem kevesebb mint négyen fuladtak a kanálisba, kiket mind kihúzták ugyan a vízből, de holtan. — F. hó 19-én éjjel 11 órákor tűzi láma verte fel lakóinkat. Sztahulyák Endre csatornai főmérnök-nél légegett az udvarban két istálló. A tűz Heinz sztapári csatornai főmérnök kocsisának vigyázatlansága folytán keletkezett, a mennyiben a kocsis égő gyertyát hagyott az istállóban, ami valószínűleg leesett és így az ott levő szalma meggyuladt. Emberélet nem esett áldozatul; azonban Heinz főmérnöknek — aki az nap jött Sztahulyákhoz vendégségbe — gyönyörű két lova benégett és a kocsis is csak nehezen tudták megmenteni. A kár meglehetősen nagy. — Major Adam idevaló parasztagazda f. hó 20-án az ugynevezett „Sziget”-ből nagy szekérrel telt gabonát vitt haza s midőn az ugynevezett „kis hidon” át akart hajtani, kocsija félreményén, arról leesett és halálosan megsebesült. Dacára annak, hogy rögtön orvosi kezelést alá került, egypár órai kínos szenvedés után meghalt. — A vízvetülésekre vonatkozólag felhívjuk az előjáróságot, hogy jelöljön ki olyan helyeket, melyekben az úszni nem tudók is fürdhetnek. S.

Titelen Teremeracz Simon szolgabírósi díjnak és a szolgabírósi elő archívuma 20-án délután a titeli uszodában fürdött, a szabad Tiszába kiment és egyszerre elmerült, még eddig a keresés eredménytelen. Három kiskorú árva hagyott hátra.

Prig.-Szt.-Iván község környékén mióta a vadászati tilalom szorosan megtartatik, úgy elszaporodtak a róvak, hogy éjjelenként a falu közepéig is behatolnak és a baromfiakat rendre fojtogatják. Garázdalkodásuk azonban aligha fog sokáig tartani, mert a község és környéke határában levő erdőket herceg Windischgrätz bérelte ki vadászatra, úgy hogy legközelebb a környéken igen pezsgő sport-élet fog mutatkozni.

Baján az idegen ajku tanítók számára e hó 13-án magyar nyelvi póttanfolyamot nyitottak meg. A tanítók három osztályban nyernekt oktatják. Bocskay Kristóf és Petrovácz István tanárok oktatják a szerb nyelveket, Nagel Sándor s. tanár meg a német nyelvben jártasokat vezeti.

Hymen. Nyitrai Aurél vasuti forgalmi tiszt eljegyezte Szabaddán Tallósi Örszikkét.

Lebovics Dániel e hó 26-án fogja megtartani első miséjét a szabadkai sz. Teréz templomban.

A felekezeti tanítók hivatalvesztése. A vallás- és közoktatási miniszter valamennyi gör. keleti és gör. katolikus egyházmegyei hatóságához a következő rendeletet intézte:

Az 1880. évi január 13-án 32,225/1878 szám alatt és 1882. évi július hó 17-én 13,045. sz. alatt kelt körirataimban foglaltak ellenére ismételve fordulnak elő esetek, mikép gör. kath. (illetve gör. keleti) felekezeti iskolai tanítók, a nélkül, hogy az 1868: XXXVIII. t. c. 138. § a szerinti súlyos hanyagságot, erkölcsi kihágást vagy polgári büntényt követtek volna el, állomásaikról indokolatlanul elmozdítottak. Hasonló esetek a jövőben leendő elkerülése és a legfelsőbb felügyelési jog teljes mértékben megóvása céljából, a gör. kath. (illetve gör. keleti) felekezeti iskolai tanítók feyelmi ügyeiben hozott határozatok, a mennyiben a büntetés hivatalvesztésben állapították meg, felülvizsgálás végett az ügyre vonatkozó összes vizsgálati iratokkal együtt ide felterjesztendő. Azon tanítók, kik állomásaikról jóváhagyásom nélkül mozdítottak el, a közigazgatási hatóságok által fognak állomásaikba visszahelyeztetni, mert az ily elmozdítás semmis és érvénytelen. Magától érteik, hogy ezen eljárás a kellő képzéssel bíró tanítókra alkalmazandó; az 1868. XXXVIII. t. c. 133. §-ában és az 1879. évi XVIII. t. c.-ben megszabott képzéssel nem bíró tanítók alkalmazása egyáltalában érvénytelen és meg nem engedhető. Miről van szerencsém a főtisztelendő egyházmegyei főhatóságot szives tudomás és továbbírt intézkedés végett oly tiszteletteljes megjegyzéssel értesíteni, hogy a közigazgatási bizottságokot felhívtam, hogy ezen rendeletet a járási szolgálórák és rendezett tanácsú városok polgármestereinek tudomására hozván, utasítsák őket, mikép előforduló esetek alkalmából, midőn a tanítónak feyelmi uton állomásáról történt elmozdításánál az én jóváhagyásom ki nem mutatható, személyes felelősség terhe alatt a tanítót állomásaiba azonnal visszahelyezni szigorú kötelességüknek tartásák. Kelt Budapesten, 1885. év július hó 13. Trefort s. k. Azonos tartalmu rendeletet intéztem a miniszter valamennyi megye és város közigazgatási bizottságához is.

Vastagh György híres festőművésznök jelenleg Janhovich Aurél városi főispán életnagyságu arcképén dolgozik.

Vasuti szerencsétlenség. A f. hó 8-án Baja és Szabadka között közlekedő 2502. sz. személyszállító vonat egy alvó gyermeket elgázolt.

A vallás- és közokt. m. kir. miniszter a következő rendeletet intézte az összes törvényhatóságokhoz, az ország ásványvizei érdekében: A törvényhozás által engedélyezett ásványviz vegyelemző intézet 1884 évi jul. 21-én 26746. sz. a. kelt rendelettel kapcsolatosan, a budapesti egyetem vegytani intézetébe életbe léptetettvén, annak vezetésével ideiglen dr. Lengyel Béla egyetemi vegyészstanárt bízta meg. Az intézet feladata, hogy az ország ásványvizeit megvizsgálja, vegyalkatukat megállapítsa s így azoknak, mint gyógyvizeknek, vagy élvezeti vizeknek leendő alkalmazhatása iránt tájékoztatást nyújtson. Működési körébe tartozik továbbá az, hogy a kereskedési cikket képező egy hazai, mint külföldi ásványvizek valódiságának s jó-ágának megóvása, ellenőrzése és kifogástalan csomagolása érdekében közreműködjék. Az ásványvizekre vonatkozó, minden hozzá intézendő tudományos s egyéb a források és a víz kezelését illető kérdésekben felvilágosítást és utasítást ad. Az intézet főnöke, hogy ásványvizeink érdekében minél több haszonnal járasson el, a források és fürdőintézetek állapotáról közvetlen észlelés alapján tudomást szerez s a tapasztalatról és működéséről időközönként a miniszteriumnak jelentést tesz. Miről a közönséget hazánk ásványvizeinek megismeretése és minél jobb értékesítése érdekében tudomás végett oly hozzáadással értesitem, hogy az ásványviz-vegyelemző intézethez, egy a törvényhatóságok mint magánosok a fenn előadott működési körébe tartozó ügyekben fordulhatnak s egyszer-mind f. hivom, sziveskedjék az intézeti főnököt feladata teljesítése céljából teendő utasításai alkalmával pártfogásában részesíteni s neki e vizsgálatainál lehetőleg keze alá járni. Kelt Budapesten, 1885. évi jul. hó 10-én. Trefort, s. k.

Palánkán egymást érik a tüzesetek, úgy hogy az egész lakosság izgatottságban van. Rövid egy hét alatt hat ház és egy szalma-kazal, számos ingóság s házi állat lön a lángok martaléka. Legutóbb Ackermann Antal köztisztviselőben álló gőzmalom-tulajdonos nagy háza gyuladt ki ismeretlen módon s a hosszú tetőzet leégésével az alrészek s butorok menthettek meg csupán. Igazán nagy elismerést érdemel fáradságtalan tűzoltó egyletünk és különösen Mezey Károly buzgó főparancsnoka, ki már évek hosszu során át áll annak élén; úgy Venczl Henrik II-od alparancsnok, és Büchler Róbert segédtsízt, ki minden tüzeset alkalmával önfeláldozással és teljes odaadással küzd végki-merülésig a vészes tüzelem ellen, mi által az egész lakosság elismerését vívta ki magának. Azonkívül kitüntették magukat még Kátholy János és Cservény Antal. Valóban megfoghatatlan valami, hogy a három Palánka községe önkényes tűzoltóinkat, kik ezer veszély között erő, egészség, költség és ruházat kímélése nélkül mentik meg a szerencsétlenség érte lakosságot nagyobb károktól és sokszor még súlyosabb csapások és a haláltól, — oly kevéssé támogatja, holott más városok évenként nagy összegeket szivesen szavaznak meg ily egyleteiknek. Felemlítést érdemel továbbá Dr. Perlesz Ede ó palánkai községi és önkényes tűzoltó egyleti orvos azon nemes elhatározása, hogy a tűznél megsérült vagy szerencsétlenül járt, valamint bármilyen más oknál fogva megbetegedett tűzoltó egyleti tagokat teljesen díjmentesen gyógykezelje. A szolgabírósi is megtette kötelességét, a mennyiben elrendelte, hogy minden házban viz tartassék készletben, és minden község tűzoltó szereit tartsa rendben, valamint a hiányzókat beszerzésére is utasította. Bár lenne foganatja is!

Hirdetmény. Zombor szab. kir. város tanácsa részéről ezennel közhírré tettetik, hogy az 1885. évi IV. osztályu keresseti adó kivetési lajston az 1883. évi XLIV. t. c. 16. §. rendelkezéséhez képest f. é. július hó 23-tól bezárólag július hó 30-ig a városháza nagytermében közzszemlére kitétetni fog. Zomborban, 1885. július hó 20. A városi tanács.

széte. A
ör. keleti
a követ-
878 szám
sz. alatt
felve for-
ör. keleti)
az 1868:
yagságot,
követtek
dittattak.
és a leg-
megóvása
felekezeti
ározatok,
lapittatik
öz összes
ők. Azon
kül moz-
al fognak
elmozdi-
nyog ezen
alkalma-
ban és az
éssel nem
ytelen és
főtiszte-
nás és to-
megjegye-
tszolgálat
szolgabi-
estereinek
előforduló
elmi uton
vähagyá-
ég terhe
yezni szí-
nu, 1885.
lmu ren-
ve és vá-
ink jelen-
ságu arc-
8-án Baja
lyszállító
ni-szer a
nyhatósá-
törvény-
mző inté-
ndeletem-
tani inté-
ideiglen-
tam meg-
zeit meg-
zoknak,
ek lendő
Működési
ési cikket
k valódi-
a kifogás-
Az ásu-
adó tu-
dóssá-
sét illető
Az intézet
több ha-
etek álla-
szerez s a
a minisz-
t hazánk
b értéke-
lással ér-
thez, ugy
előadott
hatnak a
zeti főnö-
sai alkál-
gálatainál
1885. évi
gy hogy
egy hét
ingóság
bb Acker-
ulajdonos
a hosszú
tethettek
el fárad-
ny Károly
án át áll
rancsnok,
set alkál-
végki-
az egész
Azonkívül
Cserveny
a három
ezer vet-
at kimé-
te lakos-
sabb esá-
ja, holott
esen sza-
érdemel
és önkén-
atározása,
enül járt,
ed-tt tü-
gykezele-
a mennyi-
ssék kész-
tsa rend-
tatította.
s tanácsa
1885. évi
1883. évi
é. július
za nagy-
ban, 1885.

Ó-Kanizsai hírek: A lóköltők ismét garázdálnak. E hó 19-én virradóra Eremita Milos martonosi közs. jegyzőtől 3 lovat és pedig egy 5 éves szürke kancát, melynek szempillái fehérek, jobb combján NE bélyeggel, egy 7 éves pejkancát, kissé csillagos és kesely, farka tövén három fehér sáffal, jobb c. NE bélyeggel, egy 12 éves pej kancát, bélyegtelen, csillagos, hátulsó jobb lába kissé vastagabb, és sárgára festett, sárhányóval ellátott könnyű kocsi ismeretlen tettesek elvitték. A jó madarak ketten voltak, s minden jel arra mutat, hogy a lopottak először is Ó-Kanizsára hozattak kerülő uton, de még ugyanazon éjjel el is vitték. A tolvajoknak egy 15 markos fehér lovuk volt. Azeloppott lovak közül egyik már megkerült, lévén annyi ügyessége kihúzni fejét a kötőfékből, mellyel a kocsi hátuljához kötve. — Ó-Kanizsa képviselő testülete a palics-kanizsa ó becsei vasút építésére, minden más vasút építésétől eltekintve, adja a már megígért 125 ezer forintot azon megjegyzéssel, hogy az állomás a városól legfőbb 1000 méterre legyen építve. — A község rendőri biztosa e 19-én több kosár éretlen gyümölcsöt foglalt le és semmisített meg: igen helyesen! mert ez által elejt véteket az év ezen szakában uralkodni szokott hideglelésnek. — Állami csendőrségünk két honvéddel szaporítottot, így hatan vannak, még ez is kevés, ha tekintetbe vétetik a határnak nagysága, mely felett őrködniük kell. Ideje volna a teljes létszámot kiegészíteni, ha csak a lóköltők és házások garázdálkodásában nem akarnak gyönyörködni azok, kik tehetnek róla. — A múlt napokban egész férfias bátorságot mutatott egy martonosi öreg nő, ki, midőn háza falát ásták a jó madarak, felébredvén ijedség helyett rájok kiabált, biztatva őket, ha akarnak valamit, hát ne a falon keresztül, hanem ha bátorságuk van, kerüljenek az udvarra és úgy jöjjenek be a holmikért. A rablók megszegyelve magukat, ásót, feszítőt, rudat és egy csoroslát hátrahagyva ellillantak. — Az idej buza termés felülmúlja a gazdák várakozását, de nem úgy az ára, mely az idej szép és jó minőséghez képest valóban csekély, köbfe 6, 6 ft 50. — A közs. képviselő legutóbbi gyűlésén megpendített, hogy az ugynevezett rét, mely a mai nap is legnagyobb részben fölcsantva termelésre használtatik; ha nem is egészen, de legnagyobb részben kaszálót és legelőül használtassék: elejtett, pedig ideje volna a járason telenül térférgő állatoknak nemcsak téli de nyári táplálékáról is gondoskodni; a buza köbfe 6., 6.50 — a széna pedig méreg drága, a jószág nyáron sem erő-öndhetik meg, a kopár, poros legelőn, telen annál kevésbé szedheti össze magát a kukoricaszáron és buzaszalmán, kivált ha ebből sem etetik eleget.

Árverés. Józics Novák 3309 frtra b. ing. jul. 24. Zomborban

Vasárnap éjszaka az apatini utca végén levő „Zöld-ta” korcsmában újabb veszekedés, éjjeli láрма és utchosszant üzőt csendzavarás fordult elő. Az ügy a kapitányság előtt van, mely bizonyára véget vet ezen ismétlődő barbarizmusnak.

Temerinben a részeges Pásztor János mámorában felakasztotta magát. „Szegény öreg, huncut öreg, ő már többé nem iszik!”

A moholyi tüzoltó testület megalakítása céljából f. hó 12-én a bejegyzett tagok közgyűlést tartván, Karakasevics ideiglenes elnök előadta, miszerint a tek. megyétől megérkezett jóváhagyva a község azon határozata, melyben a tüzoltóság felállításához megkivántató felszerelvényekre 2400 ft a községi pénztárból fedeztetetik. Ugyanezen gyűlésben Mikosevics Antal elnöklete alatt egy 5 tagból álló bizottság a tüzoltóság alapszabályának kidolgozására kiküldetett, kik fontos hivatásuknak eleget teendők az alapszabályon, a helyi viszonyoknak megfelelőleg munkálkodnak s ezen munka befejeztével a tüzoltóság megalakuland. Ugyanezen közgyűlésben határozatba ment, miként keressék és illetve kéressék fel a község képviselő testülete, hogy a fizetéses tüzoltók alkalmazása lehetővé tétessék és a teljesen szegény tagok szolgálati ruhával ellátassanak, bizonyos évi szubvenciót szavazna meg, egy a tüzoltóságnak iroda- és őrségi szobáról gondoskodnék. Ezen kérelem a legközelebb tartott községi közgyűlésben tárgyalatván, fel fogva a képviselő testület, egy a maga, mint a tüzoltóság nemesis hivatását 400 ft évi segélyt szavazott a községi pénztárból kifizetni s átadta a tüzoltóság használatára a község háza mellett levő kis épületet, mely szakszerű beosztással az egyet céljának tökéletesen meg fog felelni. Igazán szép jelét adja a nagyobb részt földművelőkből álló képviselő testület a korrall haladni kívánó érzelmének akkor, midőn az intelligens elemmel köröltve a tüzoltóság eszméjét, közös akaratl felkarolva létesítésében nemcsak a község, de a saját áldozatával is törekedik. Adná Isten, hogy minden nemes, jó és szépben ily egyetértés mutatkozzék. (Hallod Szabadka, Palánka stb.) Szerk.)

A lefolyt félévben a fővárosi után ugy mint tavali is, a szabadkai törvényszék területén volt a legbübb csödeset, összesen 17 (tavall egész éven át 21); ez a rohamos növekedés szomorú illusztrációja hitelviszonyainknak, különösen Baja város egészség-telen kereskedelmi állapotának. Az új vidéki törvényszék területén ezidén 9, tavall 5 csödeset volt fél év alatt, míg a zombori törvényszékénél ezen félévben 5 csödeset fordult elő.

Titelen hetenkint négyszer német színészek játszanak. Állítólag a társulat legnagyobb vonzereje abban áll, hogy a sörház kertjében jödliz, ahol jó hűvös van.

Vukicsevics Szvetiszlav, 7-ik gymn. osztályú tanuló, egy csendes jó erkölcsű ifjú, a helybeli szeib tanítóképző igazgatójának fia, 17 éves korában f. hó 22-én elhunyt. Temetése csütörtökön d. u. 5 órakor volt nagy részvét mellett.

Ujvidéken Sváb Mihály, ottani születésű csanádmezei ki-pap, mult vasárnap primiciázott. Káplánul Pécskára tétett.

Palicsi versenyek. A harmadik országos torna-és athléta-viadalokról nagyban folynak az előkészületek. A versenypálya teljesen elkészülve, tömve van gyakorlatiaktat végző athléttakkal Szigethy Benedek Gyula Szabadka város vívótanára közhírre teszi kibívisát, melynek értelmében barát-ágos kardmérkőzésre az összes magyar vívómestereket augusztus 2-án Palicson tartandó küzdelemre felhívja. Azonkívül a

versenybizottság tudomására jutott, hogy Halász Zsigmond fővárosi vívómester, a ki Benedekkel már több ízben diákosdoggal sikra szállott, június 30-án elhalasztott mérkőzése szintén Palicson fog lefolyni. Figyelmünk kívül nem hagyható Vermes Lajos és Benedek Gyula lóháton való kardmérkőzése sem, melyet a közp-kori lovagszabályok szerint fognak bemutatni Raes-mány János — miut a hozzánk beküldött értesítés-nevezi — „Magyarország óriása” birokverseny és súly-emelésre hívja fel mindama magyar mükedve-öket, kik a testgyakorlati ügy érdekében fáradságot nem kimélnék. Eddig a vers nyekre 11 egylet jelentette be közre-müködését, azonkívül sok világnevezettségű athléta, többek között Baddeley és Laiton nuszó-jutok, a kik a víz alatt bámulatos hosszú ideig rendkívüli sebes-séggel haladnak. Ezek a versenyek érdekességét szintén emelői fogják. De mindezek mellett a legmeglepőbb lesz a vitorlavarseny, a mely első ízben rendez-tetik a Palics taván. — Az „Achilles” va-pai-pa-egylet tagjai f. hó 17-én érdekes nyári jellegű versenye-eket rendeztek. Győztesek: Juhász Béla, Vida János és Sávicz Géza lettek, továbbá Bajszai Vojnits Antal jeles korong (discus) hajító, több rendbeli versen-yben győző t. — A harmadik országos torna-és athléta viadlokra nevezési zárnapiul jul. 25-ike tüze-tet ki. Felkéretnek mind azok, kik a vendéglátó bi-zottság szíves ellátását igénybe óhajtják venni, hogy legkésőbb jul 25-ig Vasváry Antal úrnál Palicson megérkezésüket bejelenteni sziveskedjenek.

Ó-becsei hírek. Folyó hó 19-én több apró gyermek egy csösz-kunyhóban mulatozván, a csösznek egy 14 éves fia apja töltött puskáját felkapva egy másik 14 éves fiut föbe lött, ugy hogy ez azonnal szörnyet halt. A vizsgálat ez ügyben folyik. — 20-án délután pedig egy fiatal család földműves balkezét a cséplőgép, állítólag sejtát vigyázatlanlaga folytán könyökön felül elszakította. — A gabonával gazdáink meg vannak elégedve. Gyümölcs bővőben van. Borra jó kilátás, ugy hogy elmondhatjuk: lesz bor, van buza, bekesség, még csak annak, kinek nincs, kívána-tos a jó feleség, ugy csak megel valahogy az ember boldig. — Rendészet dolgában csak meg volnánk. Az eper már nagyrészt lehullott a fákról, hullása közben baromfi és disznó-falkák az utakon elkapkodták, miért is az idén nem volt alkalma rohasztó kigőzől-gésével a levegőt elrontani. Az utcai pocolyákat a nap heve, emberi munka közbejő te nélkül lassanként kiszáritja, elpárologtatja. Egyet azonban említés nélkül nem hagyhatok. A szegedi utcának a Tisza felé nyuló részén, közvetlen a község szomszédságában, vagyis az utol-ó ház mellett, jónak látja a község nagy része minden szemtet, dögöt elhelyezni. Látni itt az undort gerjesztő tárgyak minden fájából. Szemet, kutyá, maeska, baromfi, malac dögöt egyik oldalon, a másikon pedig formális szeb tövis erdő. Ez utóbbi szépen díszlik nemcsak a község közvetlen határában mindenütt, de még az utcákban is, ugy hogy teljes élvezet az erd-sorokban sétálgatni. A felsőbb hatóságoknak ez ugyan nem nagy örömeit szolgál, de ki tehet róla, ha Ó-Becse község a felsőbb rendeleteket így resp-ktálja.

Hódságh, 1885 július 21.

Mint becses lapjában általam előre jeleztetett, f. hó 19-én Hódságh m-árosának emlékezet-s ünne-pélye volt. Ugyanis e napon mut-ata be tisztt Bászler István első szent mise áldoztat, a mindenség Urának, az egész város s a környék lakosainak ájtatos s épü-letes jelenlétében. Már a délelőt első óráiban hul-lámozott a nép a templom s az ünnepelt szüleinek háza környékén. Mindenkinek arcáról öröm sugárzott, ma-gának az ünnepeltnek egész lényén pedig a mély meg-hatottság épületes kinyomata volt látható. Az ünne-pély következőleg folyt le. Az egyb-gyült áldozárok s papnevendékek egyházi ornatustban a megváltás jelvényének elvittele mellett főt. Osztermayer József esperes-plébános urral a templomból az ujmisés szü-leinek házába indult, hol az ujmisés, misemondó ru-hába öltözve, kedves szülei, testvérei, közel rokonai, a helyi s vidéki intelligenciától környezve, várta lelki testvéreit. Oda érve főt. Osztermayer esperes ur, mint manuuctor, átadta annak módja szerint az ujmisésnek a kézi keresztet, a segédkező papok s papnevendékek karjai virágcsokrokkal díszítették s aztán megindult a valóban impozans menet a templomba, zenezés s a helyi dísz-lövészegylet által kísérvé. Legelőül ment egy áldozár keresztel, két gyertyás papnevendék közt, utánok 18 tiszta fehérbe öltözött leányka párosan, ezeket követték a segédkező papok, az ujmisés manuuctorja jobbján, végre szülei, mindkétnebeli rokonai, barátai s tisztelői. A szentegyházba érve az ujmisés intónálta a „Vení Sancte Spiritus” kezdetű egyházi dicsőenket s a hozzátartozó imád-ság befejezte után kezdetét vette a teljes segédlettel tartott ünnepélyes szent mise. Midőn az oltárnál el-hangzottak a szerp-ál által énekelt napi evangelium latin szavai, mindannyinak figyelmes tekintete a szó-szék felé irányul, ahol ugyanis nt. Szauder István obrováci lelkész ur szóban s tetben hatalmas alakja jelent meg. Valóban remek nyelvezettel, emelkedett szó-noki hangon, s a legszebben egymásból folyó követ-kezetességgel fejtegette kerekéld beszédében a papi állás fontosságát. Elérzékenyítő helyek is voltak beszédében, különösen midőn apostrofálta az ujmisés szüleit, s jelen volt 6 testvérét s felszólította az uj-misést, hogy különösen ezekért imádkozzék. A szent beszéd után az ujmisés az oltárhoz lépett s folytatta a misét. A misének két pontja kiválóan meghatotta a jelenvoitakat, t. i. az, midőn az ujmisés kommuniókor megáldoztatta kedves szüleit. Wenk Benedek, helybeli kántor ez alkalomra külön betanított latin zenés misei részletei kellemesen lejték meg a templomban levő-ket. Egy óraker 135 teritékű ebéd volt az ujmisés szülei házában. A segédkezőkön kívül jelen voltak a környék nem akadályozott plébánosai, 4 káplán, 6 kispap, a hely-beli hatóságok itthon levő fejei, a község derék jegy-zője, a tanítókar, az ujmisés ifjúkori barátai s tisz-telői. A nap hőse kezdé meg a felköszöntők sorát, emelvén poharát a dicsőségesen uralkodó XIII. Leo papára, mint az egész anyaszentegyház fejére. Máso-dik poharát Kalocsának bíbornok érsékére, harmadi-
kat főtiszt. Osztermayer József esperes ur egészségére,

végre Szauder István ünnepi hitszónok jóvoltára. Utánna Osztermayer József esperes ur beszélt, élitelve az uj-misést. Nt. Szauder István az ujmisés kedves szüleire köszöntött. Aztán Drach Antal hódsághi káplán emelt poharat méltóságos Lichtensteiger Ferenc főszenelt püspök urra. Tiszt. Zundl Péter végzett XIII. éves theologus éltette nagyságos Schweitzer Józsefet, a kalocsai nagyobb papnevelde ezidőszerinti rektorát. Ifj. Trischler Xaver Ferenc a klerus jelenvölt tag-jaira emelt poharat; Zundl Péter papnevendék tré-fás felkö-zöntöt mondott az ujmisésre, elbücsúzván tőle. Pöschl Ernő rác militicsi káplán az ünnepelet éltette. Virág István doroszlói káplán Vissy József szolgabíró s Mazy Zsigmond kir. közejgyző urakra köszönté poharát. Trischler Ferenc a hódsághi jegy-zőre, mint k-vedes barátjára, Dux Károly urra. Dux Ernő d szekesői gyógyszerész Fogl Mihály helybeli derék tanítót éltette.

Ez alatt az idő 4 órára járván, az ujmisés a templomba ment vesernyét tartani, a vendégek pedig elhagyván ülönelyeiket, a tágas sátorban elkezdődött a feszteleen társalgás, mignem este felé a vendégek, az ujmisés vidéki rokonait kivéve, szétozlottak, el-vívén magukkal az igazán épületes ünnepély s a pé-l-dás mulatság kedves emléket. —cz.

A MAGAS TÁTRÁBAN.

VIRTER KÁROLY-TÓL.

Tarpatak s az Ót-tó.

Június 17-ik napja volt. A fürdőtelepen már a reggeli órákban melegen süttöt a nap, mi itt a ritka-ságok közé tartozik.

Hét óra lehetett, mikor az izzasztó pokrócból kikerültünk és egy egy dézsa hideg vízzel nyakon öntötték bennünket a hidegvíz-gyógyintézet marokdús szolgái. — Ez azt jelentette, hogy a kurával készen vagyunk.

Egy lengyel ügyvédtársammal azzal mulattunk a csúrom-pokróc alatt, hogy összeheszteltünk, misze-rint ma a nagy és kis tarpataki völgyön keresztül az Ót-tóhoz megyünk, s letárgyalunk két tourt is egyszerre; egy papot is hívtnak magunkkal, hogy neki is ez legyen mára rendét evangéliuma, de ez nyilván, mert sajnálta table d'hotel-ját emulasztani, nem jött velünk, s így csak ketten maradtunk. Harmadik volt egy izmos vezető, nevezzük illet őt Inasi-nak. Ez az elnevezés annál is inkább illét reá, mert a gyakori hegymászástól nem csak hatalmas inai vol-tak, hanem inasi teendőket is végzett körülöttünk. Ő cipelte felöltöttünket utánunk.

R-ggelünket a Rózsamenháznál költöttük el. E szép ponton több csúcson siklik el a szem, s a szellő a Tarpatak zúgó moráját hozá felénk a mélyből Lengyelemnek ez az isteni szép vidék ugy megtetszett, hogy azt az egyezségi ajánlatot tette nekem, marad-junk itt ma, s majd máskor menjünk az Ót-tóhoz, de én az egyezséget el nem fogadván, közöttünk az jog-eörre sem emelkedhetett. De habár ezzel a halasztást meg is tagadtam kartársamtól, azért ő mégsem hara-godott meg reám. — Mikor ezeken az isteni szép vi-dékeken s hangulatteljes tájakon körültekinttem, nagyon sajnáltam, miért nem építették e helyre leg-alább az egyik Tatrafüredet, a három közül. Nem hagyott volna semmi kívánni valót.

Közeledtünk a vizesekhez, a tarpataki völgy eme örökszépségeihez, melyekről annyit írtak turisták, beszéltek fürdővendégek, képet vettek róla festők, de festő esete, turista tolla szépségüket nem válzhatta hiven. — Elmaradt a képről az a messzire elhallatszó zúgás, mely eleinte csak a figyelmet, később, ha a vizesekhez közeledünk, lelkünket is lekötö; lábainkat pedig varázs-erő tartja leszegezve, mely egész válón-
kat ugy meghatja, hogy csak órák multával gondol-
k a tovaemeltelre.

Álomszerű merengésbe estem egy közeli padon, melyről a szép gyöngyözés jól volt látható; szemeim a zúgó vad patak ezernyi változatúin csüngtek. A verőfényes nap sugaraiban a vizezettek rubinszerű csillagokká változtatták, s ezek a magasba töreked-tek fel. Idő multával is alig tudtam felocsúdni. Hisz a természet szépségeinek szemlélésébe oly könnyű el-mélyedni! El is mondtam Petőfivel:

„Messez, messez a világ zájától,
Itt kívánok élni én...”

A Tivoli melletti Anio folyócska zöld vizének gyöngyös esését már a római költők magasztalták. A Rajna kékes, tiszta vizének, ritka esésének meg volt minden korban a maga költői leírója. Érdekes monák is fűződtek hozzá. A gasteini zúgó, s mértföldek hosz-súságában ezernyi nagy változattal eső pataknak is voltak már kelő méltatói, de a mi Tarpatakunknak még nem akadt hozzá méltó leírója, megénekelő köl-tője. Mert habár szebbek és nagyobb szerűek is amazok, kedvesebb emez.

Képzetelem előtt lebegtek amazok, mig szemeim előtt ez a szép panoráma terült el.

Majd óriási gránitszikla-tuskókat hömpölyget a vizár, mikor haragosan kikel ágyából, s mindent el-söpréssel fenyeget, majd megcsendesedve folydogál m-drében odább, gondosan kerülvén ki az utjába eső szikla tömböket. Mintha csak azt csevegné lassan szongva, suttogva, így kell az akadályokat kikerülni, melyek utainakba esnek. A szikla-torlaszok által ki-sz-lesegett patak köz-pén ráléptem egy, a habok nyaldosása által már kigömbölyített nagyobb kőda-rabra, melyet ezer fékeveszett zivatar szele s menny-
köve hengerített ide a rongyoló heggytetőről. El-el-köztem a remekművű természet eme ritka szépségét, bámultam azt a nagyszerűséget, mely itt egy keret alatt tárul a szemlélő elé. Itt, a tájékozó ár közepén, a félelmesen zúgó moraj elkajja a szót, mielőtt azt érteni lehetett volna. Mintha csak arra intett volna: hallgassunk el mi ott, a hoi a természet maga beszél szépen, hangosan. Közel van egymáshoz a „nagy vize-sés”, a „hosszu esés” s a „kis vizesés”. Mem tud-juk, melyiknél időzzünk tovább, melyiket nézzük meg jobban.

A távolabb fekvő „óriási zuhatag”-nál 40 méternyi magasságból esik le fűgélyesen vastag sugárban az ezüst színű vizkigyó. Mikor az alsó sziklalapra bömbölve esik le, úgy látszik a keresztbe csinált fahidről, mintha az adelbergi Poik folyóként a föld gyomrába furódnék be, s csak akkor, ha hátranezünk, látjuk, hogy hirtelen megnyugodva, hömpölygeti odább habjait, s mindinkább csendesül.

A mint szívünket áhítat érzete fogja el, mikor valamely kiválóbb diszú bazilika lépcső sorozatán emelkedünk az Istenházába, akként szállja meg keblünket is az áhítat érzete, mikor a tarpataki völgyben járunk, emelkedünk magasnál is magasabbra.

A kiválóbb szépségű völgy: a természet templomának hájója. A vizesékek: azok a lépcsők, melyek a templomba felvezetnek. Khórus, az az őszhang, melyet a négy esés zúgó moraja előidéz. Főoltár pedig a legfelső „óriási zuhatag,” melyen folytonosan felhangzik a természet urához egy folyton ismétlődő: Te Deum. Az ég felé törő örökzöld fenyőszálak képezik a templom legszebb díszítését. A kék égbolt, ennek a templomnak is merész ivű boltozata, melyet nappal a ragyogó nap, éjjel a sápadt hold s tündöklő csillagok világítanak meg.

Egy cirbolya-fenyőágot törtem az uton emlékül s némán ballagtunk odább. Elbagyva a „Tüzkő”-t is, mindinkább meredekebben vitt az ut, illetőleg járattal utakon haladtunk, inkább máskáltunk mindig föllebb s föllebb hágyva. Megritkult levegő tágitotta a tüdőt s emelkedett a szív a természeti látványosságoktól, melyeknek én oly nagy kedvelője vagyok.

Látszik már Őt-tó egyik nagyobb lefolyása, mely magas sziklafalról hull alá. Meredek útjában bömbölő hangokat hallat a vad patak, melyre csendel figyel az egész környék. Mintha csak maga a kristály-tiszta víz is sajnálná, hogy most már a magasból, a tiszta légkörből leluha, az iszap felé kell venni útját.

Innét a tófal tetejére körülbelül 45 fokos emelkedéssel, vad sem járta uton juthat az, kinek léptei elég biztosak, hogy a kőgörgöten, tehát mozgó kődarabok labirintjén keresztül felhatolhasson. Nem egy kirándulót láttunk e helyen visszatérni, mielőtt célt érhetett volna, s láthatta volna az Őt-tót. Az izmok túlfeszítése következtében összecusklódnak a térdek, a láb el kezd reszketni s fölmondja a szolgálatot. A lépések bizonytalanokká lesznek s a mikor az egyik biztosabb támpontu kődarabra akarunk felhágni vagy arról lelépni, bizonyára a mellette levő lazán állóra tesszük lábunkat. Elcsúszás, leesés, még a kisebb bajok közé tartozik.

A derült eget elburkolták a fellegek s mi ezek hazájában, ezek vándorutain, hol madár nem száll, botorkálunk, alig látva magunk előtt néhány arasznyira. Hideg szél sivitott mellettünk, kísérteties dalát zúgva. Egy kietlen kőpuszta volt ez, egy-egy fékvesszett zivatart kellett hozzá, hogy ide sodorja azokat a nagy darabokban lábaink alatt heverő gránitköveket, melyek itt utunkat állják.

A sűrű felhő csakhamar tova repült a szél sebes szárnyain. A szél is elesenedesült s a mogorva hegyvidék ki derült, de a nap láng arca nem melegített s csak a hófedte tetők hideg lehelletét éreztük már ezután.

Visszanéztünk. Mélyen feküdt alattunk a völgy, melytől lassan bár, de felvergődöttünk, Istent kísértő utakon. Szédülés fogja el a főt, ha letekintünk; ott távol alatt macskának látszik a tehéncorda s meszeszerű törpének a pásztor.

A lomnici jégvölgyi csúcs között voltunk, 2000 méternél is valamivel magasabban. Jobról-balról a Kárpátok ürgéinek, a morgók füttyülése hangzott felénk. Széles hómezők terültek el szemünk előtt, s ott, hol elpusztult a hó, és kizöldült a tű, ritka szép ronkulosok mosolyogtak felénk. Ez egy másik nyári kép volt, a tél keretében.

Az Őt-tó fensikjén voltunk. Az ugynevezett „Közép orom,” égtartó, idomtalan vastag toronyként állt előttünk, őrt állani látszott itt, hogy azokból a szépségekből, melyeket itt is pazar bőségben összehalmozni látszott a természet, ne vigyen el senki semmit.

A tavakat nyár közepén is vastag jégpáncél borítja, mely vasvégű botjaink erős ütéseit is könnyedén pattantá vissza.

A szél ismét lábra kap. Mutatta uralmát az ő birodalmában. Gondosan gomboltuk össze felöltőinket s a terhétől megszabadult vezető, heves kézmozdulatokkal magyarázott meg mindent. De a szél hirtelen kapkodja el szavait, mintha csak féltékeny lett volna országának szépségeire. Nem tűrte, hogy ezeket más is dicsérje.

Lábaink egy helyre szegeződtek, miközben megilletődve néztünk szét magunk körül. Beszélt maga a természet.

Előttünk meredezett a lomnici csúcs, melyet sok időig tartottak a Kárpátok legmagasabb ormának. Most, hogy dicsőségét, néhány méter különbség végett, a gerlachfalvi csúcsnak volt kénytelen átadni, sziklatömege megkövesült fájdalomt látszik előtűntetni. Mintha csak arra intené kopasz ősz feje: így mulik el mindennek a dicsősége. S valóban! létezet is egykor, mikor még a Kárpátok is magas vastag jéghegyeket hordtak erős hátukon. A gleser-alapokat, minél ismertebb lesz a magas Tátra, mindinkább fedezik fel a természetbúvárok, tudósok.

Az idő vasfogának még a gránit-bércok sem állhatnak ellent. Mint rongyot a gyermek, úgy szakgatják a szirteket évezredek. Mi fent volt, alantra kerül. A hegyek égtartó ormaiból kavics s fővényszem lesz tengerek mélyeségei fenekén. Így múlik el csakugyan a világnak is dicsősége, mint azt a lomnici csúcs is hirdeti.

Éhesek voltunk mint Dante farkasa. Reggel óta 1000 méternél is magasabba emelkedtünk saját alkalmosságunkon. Az apostolok lovai is fáradtak voltak magyon. Fáztunk. Téli bunda kellett volna ide, fené vadak bőréből, jó meleg béléssel, nem pedig a mi könnyű, szélkergető ruháink. Melegítő szeszre lett volna szükségünk, mely belülről ellensúlyozta volna a külső hideget, de nem volt. A lelkünk is fázott.

Bűcsüt vettünk tehát csakhamar a befagyott tavaktól. Nem lesz már e nyárnak oly meleg sugara, hogy a vastag jégpáncélt felolvasszathassa.

Gondoltuk, a gyorsabb lemenetnél majd kimelegszünk; esalódtunk. A kőgörgöten csak igen lassan ereszkedtetünk le, mert nagyon óvatosan kellett lépegetni s a lábunk alatt elcsúszamló kövek minduntalan leesésel fenyegettek; a szél is kergetett hátaltal leeséssel fenyegetett; a szél is kergetett hátaltal. Szegény jó vezetőnk alig győzte veregetni tenyerével hátunkat, hogy egy kissé kimelegítsen bennünket.

Hogy az ilyen helyen mindig nehezebb a lejövet, mint a felmenet, azt bár könnyen tudhatjuk a tapasztalásból, de azért még sem szoktuk elhinni s előre meggondolni. A turista jelszava: „csak előre” s ez így van jól. — Ki mindig csak a baj s nehézségekre gondol, mely érhető, akkor legjobban maradjon hon a kályha mellett. — Nekem Őt-tó látása azért maradt emlékezetes, mert így svájci turjaimban sem voltam előtérve. Arra a kőgörgöten fedett völgytörökre nagyon ráillik az „uttalan ut” elnevezés.

Eső kezdett esni. Rémesen ordított fel erre a szél is. Esernyőnk csakhamar felmondta a szolgálatot. Pár év előtt Rómerbad vidékén láttam egy hajlott korú és orrú botanikust ürge módra átázva; akkor ez komikusnak tetszett nekem, pedig az az eső nem is volt olyan hideg, mint ez a mi esőnk. Mégis igaz marad az, hogy ma nekem, holnap nekem. — Közel voltunk mi is a börtig ázáshoz, de jó menedéket nyújtott a „Tüzkő,” mely utunkba esett. Akkor a kő ez, — mely úgy kívánczolt le a magasból emberek elékezete előtt, — hogy egy befogott szekérnek is fészerezni szolgálhatna — Tüzet gyújtott alatta a pásztor, mert maga is fázott, pedig ő az időjárás edzett gyermeke volt. — Vagy talán ninket várt meleggel? Látott, mikor felmentünk.

A tapasztalás tanítja, hogy közönséges dolgoknak látszik az később, mi előbb esodálatosnak tetszett. Ezentul már nem akadok meg azon, hogy Ézsau oda adta örökségét egy tál lencsért, mikor éhes volt.

Lencse helyett megkínált a jólelkű pásztor egy kis szalonnával s kenyérral. Borovicskát is adott, s mindezt nem is kérte cserébe örökségünket. Szivar és borralvaló boldogá tette. Azt sem tudtam eddig, hogy torkunkban ezer erecske van.

Nagy éhségemben, mikor a pásztor szalonnáját s kenyerét falatozni kezdtem, úgy éreztem, hogy éhes torkomban számtalan erecske kezd firkádozni, örülni; oly finom izlés volt ez, mely megtudta különböztetni, hol kezdődik a kenyér, s hol végződik a szalonna, s hol van minkettől összevegyülése. Szomjunkat, melegített hővízzel csillapítottuk.

Azt mondta kollegám, hogy a pásztor ember vendégszeretettel nem fogja egyhamar feledni. Vezetőnk pedig ebből az esetből azt a tapasztalást merítette, hogy mások, ha az Őt-tóhoz kálauzol, mindig azt fogja tanácsolni, hogy jó lesz valamit a táskába is tenni. — Kár, hogy ezt előbb nem tudta.

Kipih-nve, feltrissülve, no meg kicsit meg is száradva, kerekedtünk fel délutáni 5 óra felé, hogy haza ballagjunk az új-tátrafűredi szanatoriumba. — Nagyon ránt fért még másnap is a szanatorium.

Erősebben zúgott kőteknőjben az esodlagasztott Tarpatak. Mi a völgy magasabb oldalán jártunk.

Megeredtek az egek esatornái s mi magunkat ismételve zabany fűrdőben találtuk. Vezetőnk maga is megsokálta a nap áldását, de utólag mégis kellemetesen emlékszem vissza erre a kirándulásra. De milyen is volt ez az égi háború? Ráillik az elnevezés, hogy „borzasztó szép” volt. Magasan fölöttünk pattant szét a menny halált rejtő köve s mélyen alattunk fűrdött a földbe. Kiindulásától eltűnéseig tűzvonallal jelölté függélyes irányát. Szemképrázatot volt az a jelenet is, mikor megnyílt az ég s körülöttünk jobbra-balra csapkodtak a mennykövyek. A sziklamormok is reszketni látszóttak bele. A menny dörgése is fenséges volt. Ropogtak tőle kemény sziklafalak s sokszorosan viszhangozták a dörgéseket, s volt abban valami ünnepélyes, biztató. Ha szép volt reggel a természet pompájában, borzasztó szép volt most méltóságjeljes haragjában.

Vissza nézve, keresték szemem a jégvölgyi esücsöt, de nem találták. Eltedték azt a felleget. Eszembe jutott Tompánk: „Hol a Kárpát havas tetőin a kifáradt felhők megülnek éjszakára; hol a vihar fogantatik, s szűl a mennydörgés száz harsány fiut; hol a havas rózsája búsul, s a törpe fenyvek tengő szára fut,” ott voltunk mi a jégvölgyi esücs alatt. A zsufozásig megtelt Rózsá menedékház nyújtott nekünk is száraz feledet. Zsufozásig teltek meg a szobák. Mondanom sem kell, hogy lengyelemnek első dolga volt téát kérni.

Vezetőnk a jó vörös bortól felmelegedvén, pithiai titokteljes arccal mesélni kezdett, melyet érdeklő hallgattunk meg e barátságos helyen.

„Közel az Őt-tóhoz, a honnét jövünk, — úgy mond — ettől még kissé éjszaknyugatra, a jégvölgyi csúcs alatt, ennek túlsó felén terül el a Fekete-tó, sziklaágyában. Vize fekete, mert arra nap nem veti sugarait, s a tó partjáról meredek sziklahegyek emelkednek, melyek folytonos árnyékok tartanak.

Itt élt s uralkodott nagyon régen, a magyarok bejövetele előtt is még, egy tündér király. Palotája aranyból volt, a palota ékességei pedig csupa gyémántból. Országában folytonos sötétség honolt. Kedvese a Zöld-tó tündére volt, országai e sz.rint határosak.

Ijú, szép és ékes volt a Zöld-tó tündérnéje. Ruhája zöld habokból volt s könnyedén simult szép testére. A tündérkirály szerelmére gyulladt s e szerelmet a zöldtavi tündérné viszonzta. Mikor a szép tündérné nevéje lett, egyszerre nagyon szomorú lett, mert sehoggy sem tudta megszokni a sötétséget, mely a tündérkirály országát takarta. Megkérte tehát férjét, a tündérkirályt, világítsa meg legalább egy kissé palotáját. A tündérasszony kérelmére egy nagy darab karbunkulust tétetett a palota előtt meredező szitre a tündérkirály, s ettől a gyémántos arany palota legott ragyogott, ezer színben tündöklött.

Boldogan élt itt a tündérpár, de a boldogság nem volt állandó. Meghíborította azt egy déleeg királyfi, ki a Vrhovina völgyéből járt ide vadászni. Királyfi a tündér királynét, ez a királyfi megszeretvén, már ezután viszonzatlan maradt szerelme a hatalmas tündérkirálynak. Égett azért a boszú ennek keblé-

ben. Levétette legott a világitó karbunkulust s palotájának fényzaldagságával, összehalmozott kincseivel együtt leszállt a Fekete-tó fenekére, szellemei által kioltatta a királyfi szivéből a forró szerelmet, melyet a tündérkirályné iránt érzett; így viszonzatlan maradt a hűtlen tündérkirályné szerelme. Azóta egyedül s örjögve bolyong ez a sötétség országában; keresi a megcsalt férjét s a fényes palotát, de hiába keresi, nem találja őket. Még most is mikor rászáll az éj a Tátrára s fenyves erdeiben siri esend honol, még most is hallani a hűtlen tündérkirályné mély sóhajtásait, még most is hall'szik annak keserves jaj-kiáltása...

A meséből annyi igaz, hogy a Fekete-tó környékén egy ritka nagyságú karbunkulus követ találtak, mely előbb a Druegth-esaladé volt, most pedig a bécsi kincstár egyik díszét képezi.

Felelős szerkesztő: Dr. MOLNÁR ISTVAN LAJOS.
Laptulajdonos és kiadó: Bittermann Nándor.

HIRDETÉSEK.

Pályázat.

Vaskúton (Bács megye) két új tanítói állomás szerveztetett, melyre pályázat nyitattik. A választás napja **augusztus hó 10-én reggeli 10 órakor** lesz. Az állomás jövedelme o. é. 350 frt lakás nélkül. A pályázók egyike magyar-német, másika magyar-búnjó nyelven fog tanítani a mindennapi és ismételő iskolákban. A kántort hivatals el foglaltsága vagy betegsége esetén mind a kettő köteles helyettesíteni és segédkezett nyújtani vásár- és ünnepnapokon az istentisztelet alkalmával. Szeptember hó 1-én az állomás el foglalandó. A folyamodványok a vaskuti iskolaszékre címezve főt. Berényi Dániel apát-esperes urhoz Bajára küldendők augusztus hó 9-ig bezárólag.

Kelt Vaskúton, 1885. július hó 14-én.

Pilger Nándor,
iskolaszéki elnök.

3-3

318. szám.
1885.

Árverési hirdetmény.

Alulírt kiküldött végrehajtó az 1881. évi LX t. c. 102. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy az apatini tek. kir. járásbírószág 216, 214/1883. számú végzése által a bogojevai árvtár és szegényalap végrehajtó javára Oláh György bogojevai lakos ellen 391 frt 22 kr. és 1345 frt tőke, ennek 1345 frt után 1882. október 4 től és 391 frt után pedig 1882. évi augusztus hó 3-ik napjától számitandó 8% kamatai és eddig összesen 129 frt 20 kr perköltség követelés erejéig elrendelt kielégítési végrehajtás alkalmával bíróság lefoglalt és 1501 frtra becsült borok, lovak, szarvasmarha és kocsiból álló ingóságok nyilvános árverés útján eladatnak.

Mely árverésnek a 2700/1885. sz. kiküldést rendelő végzés folytán, a helyszínén, vagyis Bogojeván alperes lakásában leendő eszközlésre 1885-ik évi július hó 31-ik napjának delelőtti 10 óraja határidőül kitűztetik és ahhoz a venni szándékozók oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok ezen árverésen, az 1881. évi LX t. c. 107. §-a értelmében a legtöbbet ígérőnek becsáron alul is eladatni fognak.

Az elárverezendő ingóságok vételára az 1881 évi LX t. c. 103. §-ában megállapított feltételek szerint lesz kifizetendő.

Kelt Apatinban, 1885. évi július hó 20-án.

Oláh János,
kir. bir. végrehajtó.

Leszállított árú tűzifa.

Mai napon az összes tűzifánk árát leszállítottunk, és pedig a csatorna melletti raktárunkban kapható:

4 kbmtr jó tölgy hasábfá .	11 frt
» » » tuskófa .	9 »
» » » dorongfa I. .	9 »
» » » » II. .	8 » 50 kr.
» » » cser hasábfá .	13 » 50 »
» » » dorongfa .	11 »

Továbbá a vaspálya melletti raktárunkban: 4 kbmtr száraz gyertyán hasábfá . 13 frt 50 kr.
» » » » dorongfa 10 »

A fabárcák (utalványok) irodánkban vált-hatók.

3-2

Roheim testvérek.

Bérbeadási hirdetmény.

Bresztovác községében 8 korcsmában gyakorolható bor és pálinka mérési jog 1886. évi január 1-től 1888. évi december 31-éig terjedő 3 évi időtartamra, **forlyó évi augusztus hó 16-án d. u. 3 1/2 órakor** Bresztovác községéhnál nyilvános árverés útján bérbe fog adatni.

Az árverési feltételek alulírt eluljárósnágnál megtekinthetők.

Bresztováccon, 1885 július 19-én.

Zányi Félix,
jegyző.

Mullion Péter,
biró.